

I

(Legislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/2240

ze dne 25. listopadu 2015,

kterým se zavádí program pro řešení interoperability a společné rámce pro evropské orgány veřejné správy, podniky a občany (program ISA²) jako prostředek modernizace veřejného sektoru

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 172 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V řadě ministerských prohlášení (v Manchesteru dne 24. listopadu 2005, v Lisabonu dne 19. září 2007, v Malmö dne 18. listopadu 2009 a v Granadě dne 19. dubna 2010) vyzývali ministři Komise, aby usnadnila spolupráci mezi členskými státy zavedením přeshraničních a meziodvětvových řešení interoperability, díky nimž se veřejné služby budou moci stát efektivnějšími a bezpečnějšími. Členské státy navíc uznaly, že je třeba poskytovat lepší veřejné služby s menšími zdroji a že potenciál elektronické správy lze zvýšit podporou kultury spolupráce a zlepšením podmínek pro interoperabilitu v evropských orgánech veřejné správy.
- (2) Komise ve svém sdělení ze dne 19. května 2010 nazvaném „Digitální agenda pro Evropu“, která je jednou ze stěžejních iniciativ strategie Evropa 2020, zdůraznila, že interoperabilita je nezbytná pro maximální využití sociálních a hospodářských možností informačních a komunikačních technologií (IKT), a v důsledku toho může být digitální agenda účinná pouze tehdy, je-li interoperabilita zajištěna.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 12, 15.1.2015, s. 99.

⁽²⁾ Úř. věst. C 140, 28.4.2015, s. 47.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. listopadu 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 23. listopadu 2015.

- (3) Ve svém sdělení ze dne 16. prosince 2010 nazvaném „Cesta k interoperabilitě evropských veřejných služeb“ Komise představila Evropskou strategii interoperability a Evropský rámec interoperability.
- (4) Interoperabilita usnadňuje úspěšné provádění politik, skýtá velký potenciál k překonání přeshraničních elektronických překážek a dále zabezpečuje vznik nových nebo upevnění rozvíjejících se společných veřejných služeb na úrovni Unie. Na interoperabilitě závisí účinné a efektivní provádění především politik uvedených v následujících bodech odůvodnění.
- (5) V oblasti vnitřního trhu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ⁽¹⁾ vyžaduje, aby členské státy umožnily poskytovatelům služeb splnit všechny postupy a formality potřebné k poskytování služby mimo členský stát svého usazení přeshraničně a elektronickou cestou.
- (6) V oblasti práva obchodních společností směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/17/EU ⁽²⁾ požaduje dosažení interoperability v oblasti ústředních, obchodních a podnikových rejstříků členských států pomocí centrální platformy. Propojení podnikových rejstříků zajistí přeshraniční výměnu informací mezi rejstříky a usnadní podnikům a občanům přístup k údajům o společnostech na úrovni Unie, čímž se v Unii zlepší právní jistota v podnikatelském prostředí.
- (7) V oblasti životního prostředí požaduje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ⁽³⁾ přijetí společných prováděcích pravidel, která stanoví technické podmínky interoperability. Uvedená směrnice zejména požaduje přizpůsobení vnitrostátních infrastruktur tak, aby bylo zajištěno, že soubory prostorových dat a služby jsou interoperabilní a přístupné přes hranice uvnitř Unie.
- (8) V oblasti justice a vnitřních věcí je rozšířená interoperabilita mezi evropskými databázemi základem Vízového informačního systému ⁽⁴⁾, Schengenského informačního systému II ⁽⁵⁾, Evropského systému pro porovnávání otisků prstů ⁽⁶⁾ a evropského portálu e-justice ⁽⁷⁾. Kromě toho dne 24. září 2012 přijala Rada závěry, v nichž vyzvala k zavedení identifikátoru evropské legislativy a zdůraznila, že je třeba prostřednictvím využití jednotných identifikátorů a strukturovaných metadat umožnit interoperabilní vyhledávání a výměnu právních informací zveřejňovaných ve vnitrostátních úředních věstnících a sbírkách právních předpisů. Spolupráce mezi Evropskou agenturou pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva a programem zavedeným tímto rozhodnutím by mohla vytvořit součinnost, která by byla ku prospěchu dosahování jejich cílů.
- (9) Interoperabilita v rámci místních, celostátních a evropských orgánů veřejné správy usnadňuje dosahování cílů, které vytyčil Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 29. března 2012 o zprávě o občanství EU za rok 2010: Odstranit překážky pro výkon práv občanů EU.
- (10) Interoperabilita je klíčovým faktorem úspěchu provozování transevropských systémů IKT v oblasti správy cel a daní, včetně spotřebních daní, mezi členskými státy a podporování interoperabilní podnikové služby financované prostřednictvím programů Fiscalis 2013 a Clo 2013. Uvedené programy provádějí a provozují

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/17/EU ze dne 13. června 2012, kterou se mění směrnice Rady 89/666/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/56/ES a 2009/101/ES, pokud jde o propojení centrálních, obchodních a podnikových rejstříků (Úř. věst. L 156, 16.6.2012, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 ze dne 9. července 2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (nařízení o VIS) (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 60).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (Úř. věst. L 381, 28.12.2006, s. 4).

⁽⁶⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2725/2000 ze dne 11. prosince 2000 o zřízení systému Eurodac pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování Dublinské úmluvy (Úř. věst. L 316, 15.12.2000, s. 1).

⁽⁷⁾ <https://e-justice.europa.eu>

Komise a vnitrostátní orgány veřejné správy. Výstupy programů Fiscalis 2013 a Clo 2013 jsou k dispozici ke sdílení a opakovanému použití v jiných oblastech politiky. Kromě toho byly členské státy a Komise v závěrech Rady ze dne 26. května 2014 o reformě správy celní unie EU vyzvány k vytvoření strategie pro společně spravované a provozované informační systémy ve všech oblastech souvisejících s celní správou.

- (11) V oblasti zdraví stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/24/EU ⁽¹⁾ pravidla pro usnadnění přístupu k bezpečné a kvalitní přeshraniční zdravotní péči. Uvedená směrnice konkrétně zřídila síť pro elektronické zdravotnictví, která má řešit problémy v oblasti interoperability mezi systémy elektronického zdravotnictví. Síť pro elektronické zdravotnictví může přijmout pokyny pro seznam minimálních údajů, které mají být přeshraničně sdíleny v případě neplánované a akutní péče, a pro přeshraniční služby v oblasti elektronických lékařských předpisů.
- (12) V oblasti evropských fondů požaduje článek 122 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ⁽²⁾, aby všechny výměny informací mezi příjemci a řídicími orgány, certifikačními orgány, auditními orgány a zprostředkujícími subjekty probíhaly prostřednictvím systémů pro elektronickou výměnu údajů. Tyto systémy mají usnadnit interoperabilitu s vnitrostátními a unijními rámci a umožnit příjemcům předkládat všechny požadované informace pouze jednou.
- (13) V oblasti informací veřejného sektoru zdůrazňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/37/EU ⁽³⁾, že orgány veřejného sektoru by měly, je-li to možné a vhodné, poskytovat dokumenty v otevřeném a strojově čitelném formátu spolu s jejich metadaty, s nejlepší možnou úrovní přesnosti a zrnitosti, ve formátu, který zajistí interoperabilitu, opakovanou použitelnost a dostupnost.
- (14) V oblasti elektronické identifikace zavádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ⁽⁴⁾ rámec interoperability pro účely interoperability vnitrostátních systémů elektronické identifikace.
- (15) V oblasti normalizace IKT zmiňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ⁽⁵⁾ interoperabilitu jako zásadní výsledek normalizace.
- (16) V oblasti výzkumu a inovací nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ⁽⁶⁾, kterým se zavádí Horizont 2020, jasně uvádí, že interoperabilní řešení a normy v oblasti IKT jsou klíčovými faktory, které umožňují vytváření partnerství mezi odvětvími na úrovni Unie. Spolupráce na základě společných otevřených technologických platform s přelévacím a pákovým účinkem umožní široké škále zúčastněných stran, aby těžily z nového vývoje a vytvářely další inovace.
- (17) V oblasti zadávání veřejných zakázek požadují směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ⁽⁷⁾, 2014/24/EU ⁽⁸⁾ a 2014/25/EU ⁽⁹⁾, aby členské státy zavedly elektronické zadávání veřejných zakázek. Stanovují,

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/24/EU ze dne 9. března 2011 o uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči (Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 45).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/37/EU ze dne 26. června 2013, kterou se mění směrnice 2003/98/ES o opakovaném použití informací veřejného sektoru (Úř. věst. L 175, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1982/2006/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 104).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 1).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

že nástroje a zařízení použité pro elektronickou komunikaci i jejich technické parametry mají být interoperabilní s běžně používanými produkty IKT. Rovněž směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU ⁽¹⁾ se zabývá vytvořením evropské normy pro elektronickou fakturaci při zadávání veřejných zakázek, která má zajistit interoperabilitu mezi systémy elektronické fakturace v celé Unii.

- (18) Je proto důležité, aby byly politika týkající se interoperability a její možná použití koordinovány na úrovni Unie způsobem, který je nejúčinnější a nejstřícnější pro koncové uživatele. Aby se zabránilo roztržité celkové situaci v oblasti interoperability v Unii, je třeba v Unii prosazovat společnou koncepci interoperability a její celostní řešení.
- (19) Interoperabilita je též základním prvkem Nástroje pro propojení Evropy, který byl vytvořen nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 ⁽²⁾, pokud jde o oblast širokopásmové infrastruktury a služeb. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 283/2014 ⁽³⁾ o hlavních směrech transevropských sítí v oblasti telekomunikační infrastruktury výslovně uvádí, že jedna ze skupiny operačních priorit Nástroje pro propojení Evropy je interoperabilita, propojení, udržitelné zavádění, provoz a modernizace transevropských infrastruktur digitálních služeb, jakož i koordinace na úrovni Unie. Nařízení (EU) č. 283/2014 zejména stanoví tzv. stavební prvky, jako je elektronická identifikace, elektronické doručování dokumentů a automatizovaný překlad, jež mají usnadnit přeshraniční interoperabilitu.
- (20) Na politické úrovni Rada opakovaně požadovala ještě větší interoperabilitu v Evropě a pokračující úsilí modernizovat evropské orgány veřejné správy. Ve dnech 24. a 25. října 2013 přijala Evropská rada závěry, ve kterých zdůraznila, že by modernizace veřejné správy měla pokračovat urychleným zavedením služeb, které využívají interoperabilitu, jako jsou elektronická správa, elektronické zdravotnictví, elektronická fakturace a elektronické zadávání zakázek. K tomu, aby bylo v Unii rychle dosaženo interoperabilní elektronické společnosti a do podpory využívání on-line postupů se zapojily i orgány veřejné správy, je naprosto nezbytné, aby na sebe členské státy vzaly příslušné závazky. Kromě toho může být v zájmu vytváření účinnější, zjednodušené a uživatelsky vstřícné elektronické správy nutné určité přizpůsobení evropských orgánů veřejné správy, s podporou členských států. Účinné on-line veřejné služby mají zásadní význam pro posílení důvěry podniků a občanů v digitální služby.
- (21) Nahlížení na interoperabilitu jen z hlediska jednoho odvětví je spojeno s rizikem, že přijetí různých či neslučitelných řešení na vnitrostátních nebo odvětvových úrovních povede k vytvoření nových elektronických překážek, které budou bránit řádnému fungování vnitřního trhu a s ním spojené svobodě pohybu, a oslabí otevřenost a konkurenceschopnost trhů a poskytování služeb obecného zájmu podnikům a občanům. Ke zmírnění tohoto rizika by členské státy a Unie měly zintenzivnit společné úsilí, aby zabránily roztržitému trhu. Měly by zajistit přeshraniční nebo meziodvětvovou interoperabilitu při provádění právních předpisů tak, aby se současně snížila administrativní zátěž a náklady a zlepšila efektivita, a měly by prosazovat společně dohodnutá řešení v oblasti IKT a zároveň zaručit náležitou správu.
- (22) Veškeré iniciativy týkající se zavádění, zlepšování či provozování společných řešení by měly tam, kde je to vhodné, vycházet ze sdílených zkušeností a řešení a z výměny a prosazování osvědčených postupů, technologické neutrality a přizpůsobivosti, nebo by při nich mělo k tomuto sdílení, výměně a prosazování docházet; současně by měly být vždy uplatňovány zásady bezpečnosti, soukromí a ochrany osobních údajů. V této souvislosti by měl být prosazován soulad s Evropským rámcem interoperability a otevřené specifikace a normy.
- (23) O zajištění soudržné tvorby a provádění globálních a odvětvových strategií, právních rámců, pokynů, služeb a nástrojů v oblasti interoperability, k naplnění požadavků v rámci politik na úrovni Unie, usilovalo několik navazujících programů, k nimž patří: i) program pro elektronickou výměnu dat mezi správními orgány (1999–2004) (dále jen „program IDA“), zřízený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU ze dne 16. dubna 2014 o elektronické fakturaci při zadávání veřejných zakázek (Úř. věst. L 133, 6.5.2014, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se vytváří Nástroj pro propojení Evropy, mění nařízení (EU) č. 913/2010 a zrušují nařízení (ES) č. 680/2007 a (ES) č. 67/2010 (Úř. věst. L 348, 20.12.2013, s. 129).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 283/2014 ze dne 11. března 2014 o hlavních směrech transevropských sítí v oblasti telekomunikační infrastruktury a o zrušení rozhodnutí č. 1336/97/ES (Úř. věst. L 86, 21.3.2014, s. 14).

č. 1719/1999/ES ⁽¹⁾ a rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1720/1999/ES ⁽²⁾; ii) program o interoperabilním poskytování celoevropských služeb elektronické správy orgánům veřejné správy, podnikům a občanům (2005–2009) (dále jen „program IDABC“), zřízený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady 2004/387/ES ⁽³⁾; a iii) program o řešeních interoperability pro evropské orgány veřejné správy (2010–2015) (dále jen „program ISA“), zřízený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 922/2009/ES ⁽⁴⁾. Program zavedený tímto rozhodnutím by měl vycházet ze zkušeností získaných během provádění uvedených programů.

- (24) Činnosti v rámci programů IDA, IDABC a ISA významně přispěly k zajištění interoperability při elektronické výměně informací mezi evropskými orgány veřejné správy. Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 20. dubna 2012 o konkurenceschopném jednotném digitálním trhu – elektronické správě jako průkopnickém činu uznal přínos a komplexní úlohu programu ISA v určování, prosazování a podpoře zavádění řešení interoperability a rámců pro evropské orgány veřejné správy, v dosahování součinností a podpoře opakované použitelnosti řešení a v převádění jejich požadavků na interoperabilitu na specifikace a normy pro digitální služby.
- (25) Platnost rozhodnutí č. 922/2009/ES skončí dne 31. prosince 2015. Je proto zapotřebí nový program Unie pro řešení interoperability pro evropské orgány veřejné správy, podniky a občany (dále jen „program ISA²“), který bude rozvíjet, zachovávat a prosazovat ucelený přístup k interoperabilitě s cílem zabránit roztržitosti celkové situace v oblasti interoperability a elektronickým překážkám v Unii, usnadňovat účinnou a efektivní elektronickou přeshraniční nebo meziodvětvovou interakci jednak mezi evropskými orgány veřejné správy a jednak mezi těmito orgány na jedné straně a podniky a občany na straně druhé, určovat, vytvářet a provozovat řešení interoperability, která podporují provádění politik a činností Unie a usnadňovat opakované používání řešení interoperability evropskými orgány veřejné správy.
- (26) Kromě evropských orgánů veřejné správy jsou koncovými uživateli řešení interoperability rovněž podniky a občané, jelikož využívají elektronické veřejné služby poskytované orgány veřejné správy. Zásada zaměřená na uživatele se vztahuje zejména na koncové uživatele řešení interoperability. Pojem podniků by měl být chápán tak, že zahrnuje zejména malé a střední podniky a mikropodniky vzhledem k jejich cennému přínosu pro hospodářství Unie.
- (27) Společné rámce a řešení vytvořené nebo provozované v rámci programu ISA² by měly v maximální možné míře tvořit součást celkové situace v oblasti interoperability, aby usnadnily interakci mezi evropskými orgány veřejné správy, podniky a občany a zaručily, usnadnily a umožnily přeshraniční nebo meziodvětvovou interoperabilitu.
- (28) Akce v rámci programu ISA² by mělo být možné provádět s využitím „iterativní metodiky“.
- (29) Veřejné služby se stále více stávají „standardně digitalizovanými“, a proto je důležité maximalizovat účinnost veřejných výdajů na řešení v oblasti IKT. Tuto účinnost by mělo usnadnit to, že poskytování těchto služeb bude plánováno již v rané fázi a že budou řešení, pokud je to možné, sdílena a opakovaně používána s cílem maximalizovat hodnotu veřejných výdajů. Program ISA² by měl k dosažení tohoto cíle přispívat.
- (30) Interoperabilita, a tudíž i řešení zavedená nebo provozovaná v rámci programu ISA², zásadním způsobem napomohou plnému využívání potenciálu elektronické veřejné správy a elektronické demokracie zavedením jednotných kontaktních míst a zajištěním transparentních veřejných služeb mezi koncovými uživateli, což povede k nižší administrativní zátěži a ke snížení nákladů.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1719/1999/ES ze dne 12. července 1999 o hlavních směrech a o projektech společného zájmu v oblasti transevropských sítí pro elektronickou výměnu dat mezi správními orgány (IDA) (Úř. věst. L 203, 3.8.1999, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1720/1999/ES ze dne 12. července 1999, kterým se přijímá soubor akcí a opatření pro zajištění interoperability transevropských sítí pro elektronickou výměnu dat mezi správními orgány (IDA) a přístupu k nim (Úř. věst. L 203, 3.8.1999, s. 9).

⁽³⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady 2004/387/ES ze dne 21. dubna 2004 o interoperabilním poskytování celoevropských služeb elektronické správy (eGovernment) orgánům veřejné správy, podnikům a občanům (IDABC) (Úř. věst. L 144, 30.4.2004, s. 62).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 922/2009/ES ze dne 16. září 2009 o řešeních interoperability pro evropské orgány veřejné správy (ISA) (Úř. věst. L 260, 3.10.2009, s. 20).

- (31) Podniky a občané by jakožto koncoví uživatelé měli mít prospěch také ze společných, opakovaně použitelných a interoperabilních služeb poskytovaných přímo uživatelům, které budou výsledkem lepší integrace procesů a výměny údajů v zázemí evropských orgánů veřejné správy.
- (32) Ve všech svých činnostech by měla Unie dodržovat zásadu rovného zacházení. Občané Unie by měli mít nárok na rovné zacházení ze strany orgánů, institucí a jiných subjektů Unie. Unie by také měla přihlížet k požadavkům spojeným s bojem proti sociálnímu vyloučení. V tomto ohledu by měla být dostupnost pro všechny začleněna do tvorby strategií interoperability veřejných služeb v celé Unii, přičemž je třeba nezbytně věnovat pozornost nejvíce znevýhodněným občanům a nejméně osídleným oblastem s cílem bojovat proti vzniku digitální propasti a vyloučení, jak požadoval Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 20. dubna 2012 o konkurenceschopném jednotném digitálním trhu – elektronické správě jako průkopnickém činu. Zavedení elektronických veřejných služeb evropskými orgány veřejné správy vyžaduje inkluzivní přístup (elektronické začlenění), který bude v případě potřeby poskytovat technickou podporu a školení, aby se snížily rozdíly ve způsobu používání řešení IKT, a bude zahrnovat poskytování služeb různými cestami, včetně zachování tradičních způsobů přístupu ke službám, je-li to vhodné.
- (33) Řešení interoperability v rámci programu ISA² by měla být vyvíjena v souladu s právem koncových uživatelů na přístup k informacím a obsahu a jejich šíření, využívání a poskytování aplikací a služeb a využívání koncového zařízení podle vlastního výběru bez ohledu na umístění koncového uživatele nebo poskytovatele či umístění, původ nebo určení dané informace, obsahu, aplikace nebo služby, a to prostřednictvím své služby přístupu k internetu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120⁽¹⁾.
- (34) Program ISA² by měl být nástrojem modernizace evropských orgánů veřejné správy. Modernizace evropských orgánů veřejné správy a zvyšování jejich interoperability je zásadním příspěvkem k dokončení jednotného digitálního trhu, který umožní občanům v plné míře těžit z interoperabilních elektronických služeb, včetně elektronické veřejné správy a elektronického zdravotnictví, přičemž prioritou bude odstranit překážky, jako jsou nedostatečně propojené elektronické služby. Nedostatečná interoperabilita často představuje překážku pro zavádění digitálních služeb mezi koncovými uživateli a pro vytváření jednotných kontaktních míst pro podniky a občany.
- (35) Interoperabilita je přímo spojena s otevřenými specifikacemi a normami a je závislá na jejich používání. Program ISA² by měl prosazovat a případně podporovat částečnou nebo úplnou standardizaci stávajících řešení interoperability. Takové standardizace by mělo být dosaženo ve spolupráci s dalšími normalizačními činnostmi na úrovni Unie, s evropskými normalizačními organizacemi a jinými mezinárodními normalizačními organizacemi.
- (36) Zajištěním interoperability bude zachována dostatečná otevřenost a flexibilita evropských orgánů veřejné správy, aby se mohly dále vyvíjet, přijímat nové výzvy a zaměřovat se na nové oblasti. Interoperabilita je podmínkou pro to, aby nedošlo k technologickému ustrnutí a aby byl umožněn technický vývoj a podporována inovace. Vytvářením interoperabilních řešení a společných rámců by měl program ISA² přispívat k interoperabilitě mezi evropskými orgány veřejné správy při dodržení technologické neutrality, aby nedošlo k ustrnutí a vznikl prostor pro větší konkurenci a inovace, což podníká nárůst globální konkurenceschopnosti Unie.
- (37) Modernizace evropských orgánů veřejné správy je jednou z hlavních priorit pro úspěšné provedení strategie Evropa 2020 a jednotného digitálního trhu. Roční analýzy růstu, které Komise zveřejnila v letech 2011, 2012 a 2013, v této souvislosti ukazují, že kvalita evropských orgánů veřejné správy má přímý dopad na hospodářské prostředí, a je proto rozhodující pro podnět produktivity, konkurenceschopnosti, hospodářské spolupráce, růstu a zaměstnanosti. To se jasně odráží v doporučeních pro jednotlivé země, která vyzývají k přijetí konkrétních akcí zaměřených na reformu evropské veřejné správy.
- (38) Součástí nařízení (EU) č. 1303/2013 je tematický cíl „posilování institucionální kapacity orgánů veřejné správy a zúčastněných stran a přispívání k účinné veřejné správě“. V této souvislosti by program ISA² měl být spojen s dalšími iniciativami, které přispívají k modernizaci evropských orgánů veřejné správy, zejména pokud jde o činnost zaměřenou na interoperabilitu, a usilovat o součinnost s nimi.

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120 ze dne 25. listopadu 2015, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii (Úř. věst. L 310, 26.11.2015, s. 1).

- (39) Interoperabilita evropských orgánů veřejné správy se týká všech úrovní správy: újní, celostátní, regionální i místní. Je proto důležité, aby byla zajištena jejich co nejširší účast na programu ISA² a aby řešení zohledňovala jejich potřeby a případně i potřeby občanů a podniků.
- (40) Snahy celostátních, regionálních a místních správních orgánů mohou být podpořeny pomocí zvláštních nástrojů v rámci evropských strukturálních a investičních fondů, zejména část týkající se budování institucionální kapacity, která zahrnuje školení zaměstnanců evropských orgánů veřejné správy, bude-li to vhodné. Úzká spolupráce v rámci programu ISA² by měla maximalizovat očekávaný přínos těchto nástrojů tím, že zajistí, aby financované projekty byly v souladu s celounijními rámci interoperability a specifikacemi v oblasti interoperability, jako je Evropský rámec interoperability.
- (41) Toto rozhodnutí stanoví finanční krytí na celou dobu trvání programu ISA², které představuje pro Evropský parlament a Radu hlavní referenční částku během ročního rozpočtového procesu ve smyslu bodu 17 interinstitucionální dohody ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení⁽¹⁾.
- (42) Měla by být zvažena možnost, aby k usnadnění účasti kandidátských zemí na programu ISA² a k přijetí a další realizaci řešení poskytovaných v rámci programu v uvedených zemích byly využity předvstupní fondy.
- (43) Program ISA² by měl přispívat k provádění veškerých navazujících iniciativ v souvislosti se strategií Evropa 2020 a Digitální agendou pro Evropu. Aby nedošlo ke zdvojování úsilí, měl by program ISA² zohlednit další programy a iniciativy Unie týkající se řešení, služeb a infrastruktur v oblasti IKT, zejména Nástroj pro propojení Evropy, program Horizont 2020 a evropský akční plán „eGovernment“ na období 2011-2015 zavedený sdělením Komise ze dne 15. prosince 2010. Komise by měla tyto akce koordinovat při provádění programu ISA² i při plánování budoucích iniciativ, které se budou týkat interoperability. V zájmu racionalizace by při plánování zasedání programového výboru ISA² měla být v co největší míře zohledněna plánovaná zasedání týkající se dalších relevantních iniciativ a programů Unie.
- (44) Zásady a ustanovení obsažené v právních předpisech Unie o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, zejména ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽²⁾, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES⁽³⁾ a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽⁴⁾, by se měly vztahovat na řešení prováděná v rámci programu ISA², která vyžadují zpracovávání osobních údajů. Tato řešení by proto měla uplatňovat vhodná technická a organizační opatření, aby byl zajištěn soulad s požadavky na ochranu údajů stanovenými v právních předpisech Unie. Zejména osobní údaje by standardně měly být zpracovávány, pouze pokud jsou odpovídající, relevantní a přiměřené z hlediska účelu, pro který jsou shromažďovány. Při vyvíjení a nasazování řešení interoperability by měl být patřičně zohledněn dopad těchto řešení na ochranu osobních údajů.
- (45) Při hodnocení programu ISA² by měla Komise věnovat zvláštní pozornost tomu, zda vytvořená a uplatňovaná řešení mají pozitivní nebo negativní dopad na modernizaci veřejného sektoru a zda usnadňují naplňování potřeb podniků a občanů, například tím, že se snižují jejich administrativní zátěž a náklady a že se zlepšuje celkové propojení jednak mezi evropskými orgány veřejné správy a jednak mezi těmito orgány na jedné straně a podniky a občany na straně druhé.
- (46) Případné zadávání zakázek na externí služby pro účely programu ISA² se řídí nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012⁽⁵⁾ a směrnicemi 2014/23/EU, 2014/24/EU a 2014/25/EU.

(1) Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1.

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

(3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

(4) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

(5) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (47) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto rozhodnutí by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o přijetí průběžného pracovního programu. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾.
- (48) V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících se zavedeným průběžným pracovním programem, jako je například riziko přerušování poskytování služeb, by Komise měla přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty.
- (49) Cílem tohoto rozhodnutí je rozvíjet, zachovávat a prosazovat ucelený přístup k interoperabilitě, usnadnit účinnou a efektivní elektronickou přeshraniční nebo meziodvětvovou interakci jednak evropskými orgány veřejné správy a jednak mezi těmito orgány na jedné straně a podniky a občany na straně druhé, určovat, vytvářet a provozovat řešení interoperability, která podporují provádění politik a činností Unie, a usnadňovat opakované používání řešení interoperability evropskými orgány veřejné správy. Jelikož těchto cílů nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy samostatně, neboť by bylo obtížné a nákladné zřídit koordinační funkci na úrovni Unie ze strany členských států samotných a na jejich úrovni, ale spíše jich, z důvodu jejich rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Předmět a cíle

1. Tímto rozhodnutím se na období let 2016–2020 zavádí program pro řešení interoperability a společné rámce pro evropské orgány veřejné správy, podniky a občany (dále jen „program ISA²“).

Cílem programu ISA² je:

- a) rozvíjet, zachovávat a prosazovat ucelený přístup k interoperabilitě s cílem zabránit roztržtění celkové situace v oblasti interoperability v Unii;
- b) usnadňovat účinnou a efektivní přeshraniční nebo meziodvětvovou elektronickou interakci jednak mezi evropskými orgány veřejné správy a jednak mezi těmito orgány na jedné straně a podniky a občany na straně druhé a přispívat k vytváření účinnější, zjednodušené a uživatelsky vstřícné elektronické správy na celostátní, regionální a místní úrovni veřejné správy;
- c) určovat, vytvářet a provozovat řešení interoperability podporující provádění politik a činností Unie;
- d) usnadňovat opakované používání řešení interoperability evropskými orgány veřejné správy.

Program ISA² zohledňuje sociální, hospodářské i další aspekty interoperability a zvláštní situaci malých a středních podniků a mikropodniků, aby se zlepšila interakce jednak mezi evropskými orgány veřejné správy a jednak mezi těmito orgány na jedné straně a podniky a občany na straně druhé.

2. Program ISA² zajišťuje společnou koncepci interoperability prostřednictvím Evropského rámce interoperability a jeho uplatňování orgány veřejné správy členských států. Komise prostřednictvím Programu ISA² sleduje provádění tohoto rámce.

3. Program ISA² je nástupcem programu ISA a konsoliduje, prosazuje a rozšiřuje činnosti programu ISA.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- 1) „interoperabilitou“ schopnost interakce různých nesourodých organizací, která přispívá k dosažení vzájemně prospěšných a dohodnutých společných cílů a zahrnuje sdílení informací a znalostí mezi organizacemi pomocí podnikových procesů, které tyto organizace podporují, na základě výměny údajů mezi jejich systémy informačních a komunikačních technologií (IKT);
- 2) „rámcem interoperability“ dohodnutý přístup k interoperabilitě pro organizace, které si přejí spolupracovat na společném poskytování veřejných služeb, jenž v rámci své působnosti stanoví soubor společných prvků, jako jsou slovník pojmů, koncepce, zásady, politiky, pokyny, doporučení, normy, specifikace a postupy;
- 3) „společnými rámci“ referenční architektura, specifikace, koncepce, zásady, politiky, doporučení, normy, metodiky, obecné pokyny, sémantická aktiva a obdobné přístupy a dokumenty, ať už jednotlivě, či souborně;
- 4) „společnými službami“ organizační a technická kapacita poskytovat evropským orgánům veřejné správy jednotné výsledky, včetně provozních systémů, aplikací a digitálních infrastruktur obecné povahy, které vyhovují společným požadavkům uživatelů v různých oblastech politiky nebo zeměpisných oblastech, spolu s podpůrným provozním řízením;
- 5) „obecně používanými nástroji“ systémy, referenční platformy, sdílené platformy, platformy pro spolupráci a obecně použitelné součásti, které vyhovují společným požadavkům uživatelů v různých oblastech politiky nebo zeměpisných oblastech;
- 6) „řešeními interoperability“ společné služby a obecně používané nástroje usnadňující spolupráci mezi různými nesourodými organizacemi, ať už samostatně financované a vytvářené v rámci programu ISA², nebo vytvářené ve spolupráci s dalšími iniciativami Unie, vycházející ze zjištěných požadavků evropských orgánů veřejné správy;
- 7) „akcemi“ projekty, řešení, která jsou již v provozní fázi, a doprovodná opatření;
- 8) „projektem“ časově omezená řada přesně vymezených úkolů, které postupně řeší zjištěné potřeby uživatelů;
- 9) „pozastavenými akcemi“ akce programu ISA², jejichž financování je na určitou dobu pozastaveno, avšak jejich cíl je stále platný a jsou i nadále předmětem sledování a hodnocení v rámci programu ISA²;
- 10) „doprovodnými opatřeními“:
 - a) strategická opatření;
 - b) poskytování informací, včetně o přínosech programu ISA², a osvětová opatření zaměřená na evropské orgány veřejné správy a případně na podniky a občany;
 - c) opatření, která podporují řízení programu ISA²;
 - d) opatření související se sdílením zkušeností a výměnou a prosazováním osvědčených postupů;
 - e) opatření na podporu opakovaného používání stávajících řešení interoperability;
 - f) opatření zaměřená na vytváření komunit a zvyšování schopností; a
 - g) opatření zaměřená na vytvoření součinností s iniciativami s významem pro interoperabilitu v jiných oblastech politiky Unie;
- 11) „podpůrnými nástroji pro orgány veřejné správy“ nástroje interoperability, rámce, pokyny a specifikace, které poskytují evropským orgánům veřejné správy podporu při navrhování, provádění a provozování řešení interoperability;
- 12) „evropskými orgány veřejné správy“ orgány veřejné správy na unijní, celostátní, regionální a místní úrovni;

- 13) „koncovými uživateli“ evropské orgány veřejné správy, podniky, včetně malých a středních podniků a mikropodniků, a občané;
- 14) „klíčovými faktory umožňujícími interoperabilitu“ řešení interoperability, která jsou nezbytná pro účinné a efektivní poskytování veřejných služeb prostřednictvím orgánů veřejné správy;
- 15) „Evropskou referenční architekturou interoperability“ obecná struktura, která se skládá ze souboru zásad a pokynů pro realizaci řešení interoperability v Unii;
- 16) „Evropskou kartografií interoperability“ registr řešení interoperability pro evropské orgány veřejné správy poskytovaných orgány Unie a členskými státy ve společném formátu, jež splňují zvláštní kritéria opakované použitelnosti a interoperability, která lze reprezentovat s použitím Evropské referenční architektury interoperability.

Článek 3

Činnosti

Program ISA² podporuje a prosazuje:

- a) posuzování, zdokonalování, provozování a opakované používání stávajících přeshraničních nebo meziodvětvových řešení interoperability a společných rámců;
- b) vyvíjení, nasazování, uvádění do rutinního provozu, provozování a opakované používání nových přeshraničních nebo meziodvětvových řešení interoperability a společných rámců;
- c) posuzování dopadů navrhovaných či přijatých právních předpisů Unie z hlediska IKT;
- d) zjišťování mezer v právních předpisech na unijní a vnitrostátní úrovni, které brání přeshraniční nebo meziodvětvové interoperabilitě mezi evropskými orgány veřejné správy;
- e) vytváření mechanismů, které měří a kvantifikují přínosy řešení interoperability, včetně metodik pro vyhodnocování úspor nákladů;
- f) mapování a analýzu celkové situace v oblasti interoperability v Unii prostřednictvím vytváření, udržování a zdokonalování Evropské referenční architektury interoperability a Evropské kartografie interoperability jakožto nástrojů, které usnadňují opakované používání stávajících řešení interoperability a odhalují oblasti, ve kterých je takových řešení stále nedostatek;
- g) udržování, aktualizaci, prosazování a sledování provádění Evropské strategie interoperability, Evropského rámce interoperability a Evropské referenční architektury interoperability;
- h) posuzování, aktualizaci a prosazování stávajících společných specifikací a norem a vyvíjení, nasazování a prosazování nových společných specifikací a otevřených specifikací a norem pomocí normalizačních platforem Unie a případně ve spolupráci s evropskými nebo mezinárodními normalizačními organizacemi;
- i) udržování a propagaci platformy, která umožňuje přístup k osvědčeným postupům a spolupráci na nich a která funguje jako prostředek zvyšování povědomí a šíření dostupných řešení, včetně rámců pro bezpečnost a zabezpečení, pomáhá bránit zdvojování úsilí a podporuje opakovanou použitelnost řešení a norem;
- j) uvádění nových nástrojů a služeb interoperability do rutinního provozu a dočasné udržování a provozování stávajících služeb a nástrojů interoperability;
- k) zjišťování a prosazování osvědčených postupů, vypracovávání pokynů pro koordinaci iniciativ v oblasti interoperability a povzbuzování a podporu komunit, které se zabývají otázkami souvisejícími s elektronickou přeshraniční nebo meziodvětvovou interakcí mezi koncovými uživateli.

Komise do 8. září 2016 vypracuje komunikační strategii, která bude mít za cíl prostřednictvím uživatelsky vstřícných prostředků na internetových stránkách programu ISA² zvyšovat informovanost a povědomí o tomto programu a jeho přínosech a bude zaměřena na podniky, včetně malých a středních podniků, a na občany.

Článek 4

Obecné zásady

Akce zahájené nebo pokračující v rámci programu ISA²:

- a) se musí zakládat na prospěšnosti a vycházet z určených potřeb a cílů programu;
- b) musí být v souladu s těmito zásadami:
 - subsidiarita a proporcionalita,
 - zaměření na uživatele,
 - začlenění a přístupnost,
 - poskytování veřejných služeb takovým způsobem, aby se zabránilo vzniku digitální propasti,
 - bezpečnost, respektování soukromí a ochrana údajů,
 - mnohojazyčnost,
 - zjednodušení a modernizace administrativy,
 - transparentnost,
 - uchovávání informací,
 - otevřenost,
 - opakovaná použitelnost a zamezení zdvojení,
 - technologická neutralita a přizpůsobivost řešení, která pokud možno obstojí v budoucnu,
 - účinnost a efektivnost;
- c) musí být možné je přizpůsobit, rozšířit a použít v jiných oblastech podnikání nebo politiky; a
- d) musí být prokazatelně finančně, organizačně a technicky udržitelné.

Článek 5

Akce

1. Komise ve spolupráci s členskými státy a v souladu s článkem 8 provádí akce uvedené v průběžném pracovním programu vypracovaném podle článku 9.
2. Akce ve formě projektů sestávají z těchto případných fází:
 - zahájení,
 - plánování,
 - provedení,
 - uzavření a závěrečné hodnocení,
 - sledování a kontrola.Fáze konkrétních projektů se vymezí a upřesní v době, kdy je akce zařazena do průběžného pracovního programu. Komise průběh projektů sleduje.
3. Provádění programu ISA² je podporováno doprovodnými opatřeními.

Článek 6

Kritéria způsobilosti

Veškeré akce, které mají být financovány z programu ISA², musí splňovat všechna tato kritéria způsobilosti:

- a) cíle programu ISA² stanovené v čl. 1 odst. 1;
- b) jednu nebo více z činností programu ISA² stanovených v článku 3;
- c) obecné zásady programu ISA² stanovené v článku 4;
- d) podmínky financování stanovené v článku 11.

Článek 7

Stanovování priorit

1. S výhradou odstavce 2 je u všech akcí, které splňují kritéria způsobilosti, stanovena jejich priorita podle těchto kritérií pro stanovení priority:

- a) příspěvek akce k celkové situaci v oblasti interoperability, který je konkrétně vyjádřen tím, jak důležitá a nezbytná je daná akce pro dokončení celkové interoperability v celé Unii;
- b) rozsah působnosti akce, který je konkrétně vyjádřen tím, jaký bude mít tato akce horizontální dopad ve všech dotčených odvětvích po svém dokončení;
- c) zeměpisný rozsah akce, který je konkrétně vyjádřen počtem členských států a evropských orgánů veřejné správy, které se do ní zapojují;
- d) naléhavost akce, která je konkrétně vyjádřena jejím potenciálním dopadem, se zřetelem na nedostatek jiných zdrojů financování;
- e) opakovaná použitelnost akce, která je konkrétně vyjádřena mírou, v níž mohou být její výsledky opakovaně použity;
- f) míra, v níž akce opakovaně používá stávající společné rámce a prvky řešení interoperability;
- g) spojitost akce s iniciativami Unie, která je konkrétně vyjádřena mírou spolupráce a příspěví akce k iniciativám Unie, jako je například jednotný digitální trh.

2. Kritéria pro stanovení priority uvedená v odstavci 1 jsou rovnocenná. Způsobilým akcím, které splňují více kritérií než jiné způsobilé akce, je pro zařazení do průběžného pracovního programu dána vyšší priorita.

Článek 8

Prováděcí pravidla

1. Při provádění programu ISA² jsou patřičně zohledňovány Evropská strategie pro interoperabilitu a Evropský rámec interoperability.

2. V zájmu dosažení interoperability mezi vnitrostátními informačními systémy a informačními systémy Unie se řešení interoperability specifikují s odkazem na stávající a nové evropské normy nebo veřejně dostupné či otevřené specifikace pro výměnu informací a integraci služeb.

3. Vytváření či zdokonalování řešení interoperability případně vychází z výměny názorů, sdílení zkušeností a z výměny a prosazování osvědčených postupů nebo při něm k tomuto sdílení, výměně a prosazování dochází. Za tímto účelem Komise zajišťuje setkávání zúčastněných subjektů a organizuje konference, semináře a další setkání o otázkách, na které se program ISA² zaměřuje.

4. Při uplatňování řešení interoperability v rámci programu ISA² se případně patřičně zohlední Evropská referenční architektura interoperability.

5. Řešení interoperability a aktualizace těchto řešení jsou případně součástí Evropské kartografie interoperability a zpřístupňují se evropským orgánům veřejné správy k opakovanému použití.
6. Komise vždy umožní členským státům připojit se k určité akci či projektu v jakékoli fázi a podpoří je v tom.
7. Aby se zabránilo zdvojování úsilí, odkazují řešení interoperability financovaná z programu ISA², tam kde je to vhodné, na výsledky, jichž bylo dosaženo v rámci relevantních iniciativ Unie nebo členských států, a opakovaně používají stávající řešení interoperability.
8. Aby se co nejvíce zvýšila provázanost akcí a aby se zaručilo, že se různé snahy navzájem doplňují a propojují, musí být akce tam, kde je to vhodné, koordinovány s ostatními příslušnými iniciativami Unie.
9. Řešení interoperability zavedená nebo zdokonalená v rámci programu ISA² vycházejí ze sdílení zkušeností a z výměny a prosazování osvědčených postupů. Program ISA² podporuje činnosti budování komunit zaměřených na rámce a řešení společného zájmu, do nichž se zapojují zúčastněné osoby včetně neziskových organizací a univerzit.

Článek 9

Průběžný pracovní program

1. Komise pro účely provádění akcí přijme do 8. června 2016 prováděcí akty, kterými stanoví průběžný pracovní program pro provádění akcí po celou dobu použitelnosti tohoto rozhodnutí. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 12 odst. 2. Komise přijme prováděcí akty, kterými se alespoň jednou ročně mění průběžný pracovní program.

Průběžný pracovní program určí akce, stanoví jejich priority, dokumentuje je, vybírá, navrhuje, provádí, provozuje a hodnotí, propaguje jejich výsledky a v souladu s čl. 11 odst. 5 pozastavuje nebo ukončuje jejich financování.

2. Ke svému zařazení do průběžného pracovního programu musí akce splňovat články 6 a 7.
3. Do průběžného pracovního programu může být v jakékoli své fázi zařazen projekt, který byl zahájen a vyvíjen v rámci programu ISA nebo jiné iniciativy Unie.

Článek 10

Rozpočtová ustanovení

1. Finanční prostředky se uvolní, jakmile budou projekt nebo řešení ve své provozní fázi zařazeny do průběžného pracovního programu, nebo poté, co bude úspěšně dokončena fáze projektu tak, jak byla vymezena v průběžném pracovním programu a jeho případných změnách.
2. Změny průběžného pracovního programu týkající se rozpočtových přidělů přesahujících 400 000 EUR na akci se přijímají přezkumným postupem podle čl. 12 odst. 2.
3. Akce v rámci programu ISA² mohou vyžadovat zadání veřejné zakázky na externě poskytované služby, které se řídí pravidly Unie pro zadávání veřejných zakázek stanovenými nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 11

Financování akcí

1. Programem ISA² se financuje vývoj, nasazování a zdokonalování společných rámců a obecně používaných nástrojů. Používání těchto rámců a nástrojů financují evropské orgány veřejné správy.

2. Programem ISA² se financuje vývoj, nasazování, uvádění do rutinního provozu a zdokonalování společných služeb. Programem ISA² může být financován rovněž centralizovaný provoz takových služeb na úrovni Unie, pokud takový provoz slouží zájmům Unie a je řádně odůvodněn v průběžném pracovním programu. Ve všech ostatních případech je využívání těchto služeb financováno jinými prostředky.
3. Řešení interoperability převzatá programem ISA² v zájmu jejich uvedení do rutinního provozu nebo v zájmu jejich dočasného udržování jsou financována programem ISA² do té doby, než je převezmou jiné programy nebo iniciativy.
4. Doprovodná opatření jsou financována programem ISA².
5. Financování určité akce může být pozastaveno nebo ukončeno v souladu s výsledky sledování a kontroly podle článku 5 a založené na posouzení toho, zda daná akce i nadále plní stanovené potřeby, a na její účinnosti a efektivnosti.

Článek 12

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro řešení interoperability pro evropské orgány veřejné správy, podniky a občany (výbor ISA²). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech přijme Komise postupem podle článku 8 nařízení (EU) č. 182/2011 okamžitě použitelné prováděcí akty. Tyto akty platí po dobu nepřesahující šest měsíců.

Článek 13

Sledování a hodnocení

1. Komise pravidelně sleduje provádění a dopad programu ISA² za účelem posouzení toho, zda jeho akce nadále plní stanovené potřeby. Komise zkoumá také možnosti součinnosti s doplňujícími programy Unie.
2. Komise každoročně předkládá výboru ISA², příslušnému výboru nebo příslušným výborům Evropského parlamentu, Radě a Výboru regionů zprávu o provádění a výsledcích programu ISA².

V rámci průběžného pracovního programu vypracovaného podle čl. 9 odst. 1 Komise pravidelně sleduje provádění a opakované používání řešení interoperability v celé Unii.

3. Komise provede průběžné hodnocení programu ISA² do 30. září 2019 a závěrečné hodnocení do 31. prosince 2021 a výsledky těchto hodnocení ve stejných lhůtách sdělí Evropskému parlamentu a Radě. V této souvislosti může příslušný výbor nebo výbory Evropského parlamentu vyzvat Komisi, aby předložila výsledky hodnocení a zodpověděla dotazy jeho nebo jejich členů.
4. V hodnocení uvedených v odstavci 3 se posoudí mimo jiné relevance, účinnost, efektivita, prospěšnost, včetně v relevantních případech spokojenosti podniků a občanů, a udržitelnost a soudržnost akcí programu ISA². Závěrečné hodnocení navíc posoudí, do jaké míry program ISA² splnil své cíle, jako je opakované použití řešení interoperability v celé Unii, se zvláštním zřetelem k potřebám vyjádřeným evropskými orgány veřejné správy.

5. Hodnocení posoudí výkonnost programu ISA² ve vztahu k dosažení cílů stanovených v čl. 1 odst. 1 a k souladu se zásadami stanovenými v čl. 4 písm. b). Dosažení cílů se měří především počtem klíčových faktorů umožňujících interoperabilitu a prostřednictvím počtu podpůrných nástrojů pro orgány veřejné správy, které byly poskytnuty evropským orgánům veřejné správy a jsou jimi používány. Ukazatele pro měření výsledků a dopadu programu ISA² jsou stanoveny v průběžném pracovním programu.

6. Hodnocení posoudí přínos akcí pro Unii z hlediska rozvoje společných politik, vymezí možná překrývání a zkoumá soulad s oblastmi pro zlepšení a ověří součinnost s jinými iniciativami Unie, především s Nástrojem pro propojení Evropy.

Tato posouzení zhodnotí relevanci akcí programu ISA² pro místní a regionální orgány v oblasti zlepšování interoperability ve veřejné správě a účinnosti poskytování veřejných služeb.

7. Hodnocení obsahují případné informace o:

a) kvantifikovatelných a kvalifikovatelných přínosech, které řešení interoperability poskytují díky propojení IKT s potřebami koncových uživatelů;

b) kvantifikovatelném a kvalifikovatelném pozitivním dopadu řešení interoperability založených na IKT.

8. Dokončené nebo pozastavené akce jsou nadále předmětem celkového hodnocení programu. Sleduje se jejich postavení v rámci celkové situace interoperability v Evropě a hodnotí se účast uživatelů na těchto akcích, jejich využití a opakovaná použitelnost.

Článek 14

Mezinárodní spolupráce

1. V rámci svých dohod s Uní se programu ISA² mohou účastnit další země Evropského hospodářského prostoru a kandidátské země.

2. Podporována je rovněž spolupráce s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi či orgány, zejména v rámci Evropsko-středomořského partnerství a Východního partnerství a ve vztahu k sousedním zemím, především zemím západní části Balkánského poloostrova a černomořské oblasti. Související náklady se nehradí z programu ISA².

3. Program ISA² případně podporuje opakované použití svých řešení třetími zeměmi.

Článek 15

Iniciativy neprováděné Uní

Aniž jsou dotčeny ostatní politiky Unie, mohou být řešení interoperability zaváděná či provozovaná v rámci programu ISA² používána k nekomerčním účelům také v rámci jiných iniciativ než iniciativ Unie, pokud přitom nevzniknou dodatečné náklady, které by bylo třeba uhradit ze souhrnného rozpočtu Unie, a nebude narušen hlavní cíl Unie v souvislosti s daným řešením interoperability.

Článek 16

Ochrana údajů

Zpracování osobních údajů prostřednictvím řešení provozovaných v rámci programu ISA² musí být v souladu se zásadami a ustanoveními směrnice 95/46/ES a 2002/58/ES a nařízení (ES) č. 45/2001.

*Článek 17***Finanční ustanovení**

1. Finanční krytí pro provádění programu ISA² na období jeho použitelnosti činí 130 928 000 EUR.
2. Roční rozpočtové prostředky schvalují Evropský parlament a Rada v mezích víceletého finančního rámce.
3. Z finančního přidělu na program ISA² lze rovněž hradit výdaje související s přípravou, sledováním, kontrolou, auditem a hodnocením vyžadovanými pravidelně k řízení programu a plnění jeho cílů.

*Článek 18***Vstup v platnost**

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2016 do dne 31. prosince 2020.

Aniž je dotčen druhý pododstavec tohoto článku, použije se článek 13 ode dne 1. ledna 2016 do dne 31. prosince 2021.

Ve Štrasburku dne 25. listopadu 2015.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
N. SCHMIT
